

Arrest

nr. 44 091 van 28 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 februari 2010 tot weigering van de afgifte van een visum - gezinshereniging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BOSMANS, die loco advocaat N. LETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op X is verzoekster gehuwd in China met een Belgische onderdaan.

Op 1 september 2009 dient verzoekster een visumaanvraag in via de Belgische diplomatieke post te Peking.

Op 4 december 2009 vraagt de Dienst Vreemdelingenzaken aan het parket van de procureur des Konings te Antwerpen een advies omtrent het huwelijk van verzoekster.

Op 11 februari 2010 geeft het parket van de procureur des Konings een negatief advies.

Op 22 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van de afgifte van het visum - gezinshereniging, aan verzoekster ter kennis gebracht op 23 februari 2010. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Op 01/09/2009 werd via de Belgische diplomatieke post in Peking een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van Z.F., geboren op (...), van Chinese nationaliteit, om haar echtgenoot in België, S.N.C., geboren op (...), van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Ter staving van deze visumaanvraag werd een huwelijksakte voorgelegd, waaruit blijkt dat betrokkenen op 15/07/2009 in China in het huwelijk getreden zijn.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex;

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft;

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat uit het administratieve dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende elementen aan het licht gekomen zijn:

- De heer S.N.C. was eerder gehuwd met C.L.K. (...) van 26/09/2001 tot 15/05/2009. Samenwoont duurde tot 23/10/2008. Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren.

- Mevrouw Z.F. reisde in 2001 met een studentenvisum naar België. Ze zou enkele jaren in België gestudeerd hebben en daarna in de illegaliteit verzeild zijn.

- Mevrouw Z.F. vroeg op 07/10/2008 asiel aan in België. In haar asielaanvraag verklaarde ze dat ze lesbisch zou zijn en daardoor niet terug naar China kon reizen. Ze verklaarde tevens op dat ogenblik een vriendin te hebben.

Overwegende dat op de Belgische diplomatieke post in Peking een interview schijnhuwelijk werd afgenomen van de visumaanvrager. Hieruit is het volgende gebleken:

- Mevrouw Z. en de heer S. zouden elkaar in 2002 leren kennen hebben in het restaurant "China Garden" in Antwerpen. Mevrouw zou werkzaam geweest zijn in dit restaurant.

- Volgens mevrouw zouden betrokkenen sinds 2006 een relatie hebben. Mijnheer was toen nog gehuwd met zijn eerste echtgenote.

Overwegende dat op basis van hogervermelde elementen de Dienst Vreemdelingenzaken op 04/12/2009 een schrijven richtte ter attentie van de Procureur des Konings te Antwerpen met de vraag advies te verlenen met betrekking tot de geldigheid van dit in het buitenland afgesloten huwelijk;

Uit het advies van het parket van de procureur des Konings is het volgende gebleken:

- De vrouw verbleef sedert 2001 in België. Ze is als studente naar België gekomen. Ze is echter vervolgens illegaal in het land gebleven. Ze is in 2009 uitgewezen.

- Betrokkenen zouden elkaar al langer kennen, dit is mogelijk. De man was echter gehuwd en woonde tot 2008 met zijn ex-vrouw samen. Zijn echtscheiding werd pas in 2009 uitgesproken.

- De vrouw is totaal ongeloofwaardig. Haar intentie is duidelijk om in Europa te kunnen verblijven. Ze heeft eerst een studentervisum gebruikt om naar hier te komen. Toen ze echter geen verblijfsrecht meer had, heeft ze een visumaanvraag ingediend waarin ze verklaarde lesbisch te zijn. Thans beweren ze dat ze toen gelogen heeft. Het bewijst echter voornamelijk dat de vrouw er alles aan doet om verblijfsrecht te bekomen.

- Betrokkenen huwen nadat de vrouw werd uitgewezen, om ze zo via gezinshereniging terug naar België te laten komen.

Op basis van het geheel van hogervermelde elementen is de conclusie van de procureur des Konings te Antwerpen dat er in casu voldoende elementen voorhanden zijn die duiden op het feit dat de ware reden van dit huwelijk er in hoofde van minstens één van de partijen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten, doch enkel tot doel heeft het verstrekken van een verblijfsrechtelijk voordeel voor de vrouw op basis van haar statuut als echtgenote.

Het parket verleent in dit opzicht dan ook negatief advies wat betreft de afgifte van het visum gezinshereniging.

De erkenning van dit huwelijk zou bijgevolg leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Het huwelijksinstituut maakt immers een wezenlijk bestanddeel uit van het Belgisch rechtsbestel en een miskennis van dat instituut kan een schending uitmaken van de Belgische internationale openbare orde (art. 21 Wetboek internationaal privaatrecht).

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van het eerste middel zet verzoekster het volgende uiteen in haar verzoekschrift:

"EERSTE MIDDEL, geput uit de schending aan van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De formele en materiële motiveringsplicht heeft als doel het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1998, 898), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

In huidig geval is de bestreden beslissing niet genoegzaam met redenen omkleed, aangezien de daarin vermelde feitelijke grondslag incorrect is.

De juridische grondslag is duidelijk, doch de beslissing gaat uit onjuiste feitelijke gegevens. De motivering mist feitelijke grondslag.

De verzoekende partij is op de hoogte van het gegeven dat bij de beoordeling van de materiële motivering het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht evenwel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Een grondige analyse van de bestreden beslissing doet besluiten dat de gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid, thans de Staatsecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen verzoeksters visumaanvraag te weigeren.

In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van een aantal feiten waaruit de verwerende partij afleidt dat het gesloten huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame

levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Er werd advies ingewonnen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op de Belgische diplomatieke post in Peking werd een interview schijnhuwelijk afgenomen van verzoekende partij.

Tevens werd het advies ingewonnen van het parket van de procureur des Konings te Antwerpen met betrekking tot de geldigheid van de in het buitenland afgesloten huwelijk.

Vastgesteld wordt dat in de bestreden beslissing meer gewicht wordt gegeven aan het administratieve dossier bij de dienst Vreemdelingenzaken en het advies van het parket dan aan de eigen verklaringen van verzoekster. -) stuk 6

Bovendien wordt nergens melding gemaakt van het feit dat de echtgenoot van verzoekster door de bevoegde dienst visum van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Brussel werd verzocht tal van documenten over te maken, zoals zijn loonbrieven,...

Evenmin wordt verwezen naar het verhoor afgelegd door de echtgenoot van verzoekster op 26 januari 2010 bij de Politiezone Noord in het kader van het gevoerde onderzoek.

Indien in de bestreden beslissing hiermede rekening was gehouden, had een eenvoudige toetsing van voormelde verklaringen aan het dossier van de dienst Vreemdelingenzaken en het advies van het Parket, een correcte feitelijke grondslag mogelijk gemaakt om correct te beslissen.

- het eerdere huwelijk van de huidige echtgenoot van verzoekster met mevrouw C.L. wordt uiteraard niet betwist.

Wel is het niet ernstig dit gegeven te weerhouden als element om te besluiten dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap en dat het een schijnhuwelijk betreft.

Partijen leerden elkaar reeds in 2002 te Antwerpen kennen toen ze beiden werkzaam waren in het Chinees Restaurant 'C.G.' te M..

Huidige echtgenoot van de verzoekende partij was tot zaakvoerder benoemd van voormelde vennootschap bij bijzondere algemene vergadering van 31 mei 2002 (Bijlage BS 10.07.2002)

De verzoekende partij verbleef immers sedert 2001 te België met een studentervisum.

De sociale documenten van haar tewerkstelling in deze periode bevestigen dit. -)stuk 4

Sedert 2006 onderhield de verzoekende partij een relatie met haar huidige echtgenoot, ook al was deze destijds nog officieel gehuwd met mevrouw C. L..

Ook toen de verzoekende partij na verloop van de geldigheid van haar studentervisum in 2007 te België illegaal verbleef, hield de relatie stand.

Zelfs toen de verzoekende partij na een politiecontrole achtereenvolgens werd opgesloten in het Centrum voor Illegalen te Merksplas en te Brugge, bracht de huidige echtgenoot van de verzoekende partij haar regelmatig bezoeken.

Op 15 februari 2009 werd de verzoekende partij uitgewezen naar China.

Na het vervullen van de nodige formaliteiten en de professionele verlofregeling vloog de huidige echtgenoot van de verzoekende partij naar China om aldaar in het huwelijk te treden.

Op 29 juli 2009 kwam haar echtgenoot opnieuw naar België.

Belangrijk is dat de reden van de echtscheiding net gelegen is in de buitenechtelijke relatie met de verzoekende partij.

Niettegenstaande het eerste huwelijk van de echtgenoot van de verzoekende partij slechts werd ontbonden bij vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen van 14 april 2009, werden reeds midden 2008 onderhandelen gevoerd in het kader van een echtscheidingsprocedure mits onderlinge toestemming.

Dit blijkt onder meer uit het schrijven van Notaris P. T. van 28.10.2008 met project van regelingsakte. -) stuk 7

- Het feit dat verzoekende partij in 2001 met een studentervisum naar België reisde en er enkele jaren 'zou' gestudeerd hebben om daarna in de illegaliteit verzeild te zijn geraakt evenmin een ernstig element is en aantoonde dat geen degelijk onderzoek is geschied.

De verzoekende partij kwam inderdaad met een studentervisum naar België en wendde dit visum dan ook effectief aan voor studies.

Sedert haar binnenkomst in België studeerde verzoekende partij achtereenvolgens aan de Economische Hogeschool Sint-Aloysius (EHSAL) te Brussel en L'école Supérieure de Communication et de Gestion te Brussel.

Dit tot en met het academiejaar 2006 -2007.

De hypothetische stelling van 'zou gestudeerd hebben' in de bestreden beslissing duidt dan ook op een gebrek van het voeren van een degelijk onderzoek.

Anderzijds is het niet duidelijk wat dit te maken heeft met de intenties van de echtgenoten of één van hen.

Hoogstens bevestigen deze eerder de ernst van deze intenties; indien het verblijfsrecht de enige reden was voor het huwelijk, dan ware het logischer geweest te huwen tijdens het wettig verblijf van verzoekster in België.

- het feit dat verzoekende in haar asielpcedure verklaard heeft lesbisch te zijn evenmin kan gelden als doorslaggevend element

Reeds bij schrijven van 11 februari 2009 verklaarde de verzoekende partij, toen verblijvende in het Centrum Ilegalen te Brugge, dat zij geenszins lesbisch was en zij vrijwillig naar China wenste terug te keren. -) stuk 12

Deze verklaring werd opgesteld voor haar advocaat, me. J., te Brussel in het kader van haar uitwijzing. Dit toont aan dat in de bestreden beslissing volkomen ten onrechte werd geoordeeld dat het de verzoekende partij enkel te doen is om één en af andere manier een verblijfsrecht in België te verkrijgen.

Besluitend dient gesteld dat de verwerende partij kennelijk onredelijk te werk is gegaan zonder een gedegen en zorgvuldig onderzoek te voeren toen hij op grond van het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde gegevens tot het besluit kwam dat het huwelijk niet kan worden erkend in België.

Hier is immers geen sprake van een louter andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak, maar van een ernstige foutieve feitelijke grondslag.

De aangeklaagde onwettigheid dient dan gesanctioneerd te worden. Het middel is dan ook ontvankelijk en gegrond. Het eerste middel dient te worden aangenomen."

2.2 In de repliekmemoorie herhaalt verzoekster het middel zoals uiteengezet in haar inleidend verzoekschrift.

2.3 Verzoekster geeft *in se* aan het niet eens te zijn met de overwegingen waarom haar huwelijk niet wordt erkend.

In de mate waarin het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het middel inhoudt dat de Raad wordt gevraagd na te gaan of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid 'het artikel 146bis van het BW juist heeft toegepast bij de beoordeling van de visumaanvraag', moet worden opgemerkt dat de Raad geen rechtsmacht heeft om zich uit te spreken over een middel waarvan het onderzoek ertoe leidt dat hij een standpunt dient in te nemen over het bestaan of de draagwijdte van een burgerlijk recht (J. SALMON, *Le Conseil d'Etat*, Brussel, Bruylant, 1994, 249 en 387). Wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist om met toepassing van de bepalingen van het WIPR en het BW de erkenning van een huwelijk te weigeren omdat het naar zijn oordeel om een schijnhuwelijk gaat en deze beslissing betwist wordt door een van de echtelieden, die in wezen stelt dat het huwelijk als rechtsgeldig dient aanvaard te worden in België en dat het recht om te huwen beknót wordt, dan ontstaat evenwel een geschil over een burgerlijk recht (*cf.* Cass. 13 april 2007, C.06.0334.N). Het onderdeel van het middel van verzoekster dat ertoe strekt aan te tonen dat het bestuur haar huwelijk ten onrechte niet als rechtsgeldig heeft beschouwd en dat de Raad noopt om te oordelen over het al dan niet geschonden zijn van burgerlijke rechten, is gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de gewone hoven en rechtbanken en de administratieve rechtscolleges voorzien in de artikelen 144 en 145 van de Grondwet dan ook onontvankelijk (RvS 8 maart 2002, nr. 104.512; RvS 7 oktober 2008, nr. 186.878). Er dient daarenboven op gewezen te worden dat de wetgever, in artikel 27, § 1, vierde lid van het WIPR ook uitdrukkelijk heeft gesteld dat de rechtbank van eerste aanleg bevoegd is om te oordelen aangaande betwistingen inzake de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte. Het komt de Raad derhalve geenszins toe om zich uit te spreken over de wettigheid van het materieel motief van de overweging van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat het huwelijk van verzoekster in België niet erkend wordt (RvS 25 februari 2009, nr. 190.806; RvS 28 mei 2009, nr. 193.626). Gelezen in deze zin is het middel niet ontvankelijk.

Waar verzoekster stelt dat 'meer gewicht' wordt gegeven aan het administratieve dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het advies van het parket dan aan haar eigen verklaringen, dat nergens melding wordt gemaakt van het feit dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken aan haar echtgenoot tal van documenten heeft opgevraagd en evenmin melding wordt gemaakt van het feit dat haar echtgenoot werd verhoord op 26 januari 2010, dat hierdoor geen correcte feitelijke grondslag mogelijk is om correct te beslissen, merkt de Raad op dat verweerder ervan kon uitgaan, zonder de gegevens van het dossier te miskennen dat de omstandigheid dat tal van documenten werden opgevraagd aan haar echtgenoot en hij werd verhoord, niet van aard was om bij de motivering in de bestreden beslissing te betrekken. De motivering in de bestreden beslissing is omstandig ontwikkeld en moet als een geheel worden gelezen waarbij het niet is vereist dat ieder afzonderlijk element ervan die beslissing in haar geheel kan dragen.

Uit een lezing van de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder op basis van een aantal vaststellingen in het dossier, - met name dat haar echtgenoot reeds eerder was gehuwd, dat verzoekster met een studentenvisum naar België is gekomen en daarna in de illegaliteit is verzeild, dat verzoekster in 2008 asiel aanvraag en verklaarde dat ze lesbisch zou zijn, dat uit het interview op de Belgische diplomatieke post te Peking was gebleken dat verzoekster haar echtgenoot leerde kennen in 2002 in een restaurant en dat zij sinds 2006 een relatie hadden -, concludeerde dat een advies over het in het buitenland afgesloten huwelijk diende gevraagd te worden aan de procureur des Konings te Antwerpen. Uit het advies van het parket blijkt vervolgens dat de ware reden van dit huwelijk er in hoofde van minstens één van de partijen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten doch enkel tot doel heeft het verstrekken van een verblijfsrechtelijk voordeel voor verzoekster. Het parket verleent bijgevolg een negatief advies wat de afgifte van het visum - gezinshereniging betreft. Verweerder concludeert dat de erkenning van het huwelijk kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Verzoekster stelt dat het eerder huwelijk van haar echtgenoot niet wordt betwist maar stelt dat dit gegeven niet mag worden weerhouden om te besluiten dat het huidig huwelijk niet is gericht op het stichten van een duurzame levensgemeenschap. Ook het feit dat zij met een studentenvisum naar België is gekomen en daarna in de illegaliteit is verzeild, is geen ernstig element aangezien zij effectief heeft gestudeerd. Wat betreft haar asielaanvraag wijst verzoekster op haar schrijven van 11 februari 2009 waarin zij uitdrukkelijk verklaarde dat zij geen lesbische is en vrijwillig naar China wenst terug te keren. Hieruit blijkt dat het haar geenszins te doen is om een verblijfsrecht in België te verkrijgen.

De Raad merkt op dat verweerder niet louter op basis van deze hoger vermelde gegevens tot de conclusie is gekomen dat een erkenning van het huwelijk kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze gegevens verweerder ertoe hebben aangezet een advies van het parket op te vragen nopens het huwelijk. Vervolgens besluit verweerder, op basis van het negatief advies van het parket, dat de afgifte van het visum - gezinshereniging wordt geweigerd. Nogmaals dient de Raad verzoekster erop te wijzen dat in de mate waarin het middel ertoe strekt aan te tonen dat verweerder haar huwelijk ten onrechte niet als rechtsgeldig heeft beschouwd, de rechtbank van eerste aanleg bevoegd is om te oordelen over betwistingen inzake de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte en het de Raad niet toekomt zich uit te spreken over de wettigheid van het materieel motief van de overweging van verweerder dat het huwelijk van verzoekster in België niet erkend wordt. In tegenstelling tot verzoeksters bewering in het verzoekschrift blijkt uit de bestreden beslissing niet dat verweerder kennelijk onredelijk is te werk gegaan en zonder een zorgvuldig onderzoek aangezien verweerder uitdrukkelijk om het advies van het parket heeft verzocht nopens het huwelijk.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.4 In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Ter adstruering van het tweede middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“TWEEDE MIDDEL, geput uit de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM)

In het tweede middel voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing is genomen met schending van het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven zoals voorzien in artikel 8 EVRM.

Meer concreet dient te worden nagegaan of bij het uitvoeren van de bestreden beslissing een juist evenwicht werd geëerbiedigd tussen de belangen van de verzoekende partij in het kader van de eerbied voor haar privé-leven enerzijds en de belangen van de Belgische staat in het kader van de bescherming van de openbare orde anderzijds.

De verzoekende partij betwist niet dat de inmenging in haar familiaal leven is voorzien bij wet en wordt gerechtvaardigd door één of meerdere van de belangen vermeld in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, maar zij is van mening dat de inmenging een zware aantasting van haar familiaal leven uitmaakt en dat er schending is van het proportionaliteitsbeginsel. De verzoekende partij volgde de correcte weg

om op basis van haar huwelijk een visum gezinshereniging te bekomen en dit in tegenstelling tot vele andere gemengde huwelijken.

Zij werkte vrijwillig mee aan haar uitwijzing in februari 2009, volgde de vereiste formaliteiten voor het afsluiten van een buitenlands huwelijk en de erkenning ervan, enz.

Thans leeft de verzoekende partij reeds meer dan 8 maanden na het huwelijk alleen in China zonder haar echtgenoot en dit in afwachting van de toekenning van een visum gezinshereniging.

De bestreden beslissing strekt er dan ook toe het privé- of familiaal leven van de verzoekende partij te verhinderen of te bemoeilijken.

Terzake dient ook te worden besloten dat de gepleegde inmenging in het privé- en familiaal leven van de verzoekende partij als onrechtmatig of disproportioneel dient te worden beschouwd.”

2.5 In de repliekmemoorie herhaalt verzoekster het middel zoals uiteengezet in haar inleidend verzoekschrift.

2.6 Verzoekster stelt dat de inmenging in haar familiaal leven een zware aantasting is voor haar en dat het proportionaliteitsbeginsel wordt geschonden. Zij volgde de correcte weg om een visum te bekomen, werkte vrijwillig mee aan haar uitwijzing, volgde de vereiste formaliteiten voor het sluiten van het huwelijk en de erkenning ervan, enz. Thans leeft zij reeds meer dan 8 maanden na het huwelijk alleen in China. De bestreden beslissing strekt er dan ook toe het privé- of familiaal leven van verzoekster te verhinderen of te bemoeilijken. De inmenging is onrechtmatig of disproportioneel.

Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoekster te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8, eerste lid van het EVRM. Er moet *in casu* nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM (EHRM, Gül t. Zwitserland, 19 februari 1996, 22 EHRR 228, 29). Het begrip ‘gezinsleven’ in het voormeld artikel 8, eerste lid van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. De vreemdeling dient aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Er moet sprake zijn van een effectief beleefde gezinssituatie of van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en zijn familie. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

Het enige wat verzoekster aanhaalt, is haar recent afgesloten huwelijk met een Belgische onderdaan en hun wil om samen een gezin te vormen in België. De bestreden beslissing concludeert echter dat het huwelijk niet wordt erkend door België. Hoewel het begrip ‘gezin’ niet noodzakelijk een huwelijk vereist, moet er toch sprake zijn van een effectief beleefde gezinssituatie en een voldoende hechte relatie. Verzoekster heeft verder geen nadere uitleg gegeven over het begrip ‘gezin’ dat zij zou willen vormen met haar partner. Verzoekster stelt dat zij reeds acht maanden, sinds het huwelijk alleen leeft in China. De bestreden beslissing is enkel onrechtmatig wanneer zij het resultaat is van een kennelijk onredelijk handelen en wanneer het voordeel dat de overheid uit de bestreden beslissing put, buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoekster erdoor ondergaat. Uit wat reeds besproken werd naar aanleiding van het eerst middel blijkt dat het niet onredelijk noch disproportioneel is een visum - gezinshereniging te weigeren ten aanzien van verzoekster omwille van redenen van openbare orde. Bovendien moet er opdat een vreemdeling zich op artikel 8 van het EVRM zou kunnen beroepen niet alleen sprake zijn van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens partner, het moet ook nagenoeg onmogelijk zijn voor de vreemdeling om in zijn land van oorsprong een familieleven te leiden (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, p.754). Verzoekster toont geen dergelijke onmogelijkheid aan in haar verzoekschrift.

Het tweede middel is ongegrond.

2.7 In het derde middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en het vertrouwensbeginsel.

Ter adstruering van het derde middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“DERDE MIDDEL, geput uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht en het vertrouwensbeginsel

Verzoekende is van oordeel dat de verwerende partij onzorgvuldig is opgetreden daar een verificatie van het bevolkingsregister hem had kunnen leren dat het huwelijk reeds erkend werd door andere diensten, met name de gemeente Kapellen.

In het bevolkingsregister te Kapellen staat de echtgenoot van de verzoekende partij vermeldt als " gehuwd te Liaoning Province/China op 15.07.2009 met Z., F." -) stukken 10 en 14

Dit heeft tot gevolg dat de verwerende partij, in het kader van zijn bevoegdheden, de erkenning niet zou mogen weigeren.

Bovendien heeft de ambtenaar van burgerlijke stand te Kapellen besloten de huwelijksakte te erkennen en de burgerlijke staat van de echtgenoot van verzoekende partij te veranderen tot "gehuwd met"

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan.

Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541).

Gelet op het feit dat de verwerende partij binnen zijn bevoegdheid besluit dat er erkenning van dit huwelijk zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde, terwijl de ambtenaar van de burgerlijke stand te Kapellen dit huwelijk erkend door hiervan vermelding te maken in het bevolkingsregister, werd het vertrouwensbeginsel geschonden."

2.8 In de repliekmemoorie herhaalt verzoekster het middel zoals uiteengezet in haar inleidend verzoekschrift.

2.9 Verzoekster verwijst naar de vermelding van haar huwelijk in het bevolkingsregister te Kapellen en dat haar huwelijk bijgevolg is erkend door de gemeente Kapellen. Verweerder heeft in het kader van zijn bevoegdheden de erkenning niet mogen weigeren. Verweerder is onzorgvuldig opgetreden daar een verificatie van het bevolkingsregister hem had kunnen leren dat het huwelijk reeds erkend werd door een andere dienst. De ambtenaar van de burgerlijke stand te Kapellen heeft de huwelijksakte erkend en de burgerlijke staat van haar echtgenoot verandert in "gehuwd met".

Verzoekster legde een Chinese huwelijksakte voor. Gelet op het feit dat een buitenlandse huwelijksakte werd bezorgd aan het bestuur moet gewezen worden op de toepasbaarheid van artikel 27, § 1, eerste lid, van het WIPR. Deze bepaling luidt als volgt:

"Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21."

Uit deze bepaling volgt dat elke administratieve overheid, bij de uitoefening van haar bevoegdheden, ingevolge artikel 27 van het WIPR – en in het bijzonder gezien de artikelen 18 en 21 waar op grond van artikel 27 moet worden gelet – de erkenning van een vreemde akte kan weigeren (RvS 1 april 2009, nr. 192.125; cf. M. TRAEST, commentaar bij artikel 27 in J. ERAUW e.a. (eds.), *Het wetboek Internationaal Privaatrecht becommentarieerd*, Antwerpen, Intersentia, 2004, (152) 153-154).

Te dezen is verweerder de overheid die bevoegd is tot het verlenen van een visum - gezinshereniging. Hij is derhalve gerechtigd om bij de uitoefening van deze bevoegdheid de doorwerking van de vreemde akte te onderzoeken en desgevallend deze met toepassing van artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR te weigeren wanneer hij meent dat de rechtsgeldigheid van deze buitenlandse akte niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 van het WIPR. Aangezien genoemde artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR deze bevoegdheid tot 'de-plano-erkenning' toevertrouwt aan 'alle overheden', staat zelfs de omstandigheid dat de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand deze buitenlandse akte wel heeft erkend, niet in de weg dat verweerder binnen zijn bevoegdheden deze erkenning weigert.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan derhalve, alvorens een beslissing te nemen inzake de toekenning van een visum - gezinshereniging, verifiëren of het huwelijk waarop verzoekster zich beroept in België rechtsgeldig is. Hierbij vermog hij, gelet op artikel 46 van het WIPR dat bepaalt dat de (grond)voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk beheerst worden door het recht van de Staat waarvan de respectieve echtgenoten de nationaliteit hebben – rekening houdende met de Belgische nationaliteit van de echtgenoot van verzoekster –, onderzoeken of voldaan werd aan de bepalingen van Boek I, Titel V, hoofdstuk I 'Hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan' van het BW, waaronder artikel 146bis (J. ERAUW, *Beginselen van*

Belgisch Privaatrecht, XVII, Internationaal Privaatrecht, Mechelen, Kluwer, 2009, 509-510). Er dient in dit verband benadrukt te worden dat de grondvoorwaarden voor het huwelijk “*die betrekking hebben op beide echtgenoten*” op cumulatieve wijze aan de nationale wetten van de beide partners onderworpen zijn en dat toepassing dient gemaakt te worden van de nationale wet die de meest beperkende regeling omvat (Wetsontwerp houdende het wetboek van internationaal privaatrecht, *Parl.St. Senaat* 2003-04, 3-27/1, 73). Verweerder is dus bevoegd om het huwelijk waarop verzoekster zich beroept om een visum aan te vragen te toetsen aan artikel 146*bis* van het BW – dat bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie “*van minstens één van de echtgenoten*” kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde- en kan, na een onderzoek van de omstandigheden die het huwelijk van verzoekster kenmerken, beslissen om dit huwelijk niet te erkennen omdat deze erkenning zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de Belgische internationale openbare orde. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan niet worden aangenomen.

Verzoekster stelt vervolgens dat door het besluit van verweerder haar huwelijk niet te erkennen omdat de erkenning zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde terwijl de ambtenaar van de burgerlijke stand te Kapellen dit huwelijk wél heeft erkend, het vertrouwensbeginsel wordt geschonden.

De Raad merkt op dat er slechts sprake is van een schending van het vertrouwensbeginsel indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de vreemdeling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen (RvS 6 september 2006, nr. 162 331). Verzoekster zet niet uiteen op welke wijze aan die voorwaarden voldaan is. Uit de bespreking onder het eerste middel blijkt niet dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing een bestuurlijke vergissing heeft begaan.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN